

Vooraan Nieuws Opinie **Select** Ice Ket

Bl!ndman brengt hulde aan Maximalist!

Georges Tonla Briquet © Agenda Magazine 07/04/2011 11.19u

Delen:

Midden jaren 1980 drukte Maximalist! mee zijn stempel op de broeierige Brusselse kunstscene. Als sluitstuk van Early Works, de drie weken durende terugblik op de beginjaren van Rosas, brengen Eric Sleichim en zijn saxofooncombo BL!ndman hulde aan het grensverleggende ensemble. georges tonla briquet

Vooraan Nieuws Opinie **Select** Ice Ket

In de jaren 1980 was Brussel een cultureel kruitvat, met figuren als Jan Fabre, Anne Teresa De Keersmaecker, Josse De Pauw, Jan Lauwers en Jan Decorte. De soundtrack bij die creatieve periode in het (dans)theater werd geleverd door Maximalist!, dat in 1984 werd opgericht door Thierry De Mey, Peter Vermeersch, Walter Hus en Eric Sleichim - een jaar eerder hadden De Mey en Vermeersch de muziek gecomponeerd voor Rosas danst Rosas, en er zouden nog tal van kruisbestuivingen volgen.

Maximalist! schopte vijf jaar lang wild om zich heen, waarna de vier leden elk hun eigen weg gingen. Sleichim richtte Bl!ndman op, een saxofoonkwartet dat de grenzen van het instrument aftastte en nieuwe speeltechnieken ontwikkelde. In 2003 bracht Bl!ndman een eerbetoon aan Maximalist!, gevolgd door een cd (Max!mal Bl!ndman, Live in Frankfurt). In het Kaaitheater doet Bl!ndman dat eerbetoon aan het eigengereide kwartet, wiens muziek nog steeds actueel klinkt, nog eens over, versterkt met een hele winkel percussie-instrumenten en twee piano's.

Hoe kijkt u terug op die toch wel markante periode in het midden van de jaren 1980?

ERIC SLEICHIM: Als kunstenaar en musicus vond ik dat een essentiële tijd. Ik lonkte naar de alternatieve jazz met groepen als het Art Ensemble of Chicago en het Rova Saxophone Quartet. Maar door het gemis aan inventiviteit bij de muzikale structuren raakte ik uitgekeken op die scene. Ik ging op zoek naar nieuwe dingen en ontdekte de hedendaagse muziek, ook al kende ik wel al pure minimal music. Ik werd geconfronteerd met monolithische structuren à la Xenakis, het denken van een Edgar Varèse en het muzikale vlechtwerk bij iemand als Ligeti.

Vooraan Nieuws **Select** Ice Ket

samen met de oude muziek associëren met de wereld van dans, theater en de plastische kunsten. Op dat moment is het voor mij allemaal begonnen, en in die context is Maximalist! opgericht.

Brussel was toen een broeinest van vernieuwers en beeldenstormers. Vinden we die sfeer hier vandaag ook nog terug?

SLEICHIM: Er is zeker jong creatief bloed aanwezig. Ik vind dat we opnieuw in een bevoorrechte periode zitten op dat gebied, in tegenstelling tot in de jaren 1990 toen het er toch wat kalmer toeging. Alleen gebeurt het nu misschien meer onderhuids, net omdat die grote namen van toen nog altijd actief zijn en nog steeds een voorbeeld vormen. Toen wij begonnen hadden we zulke voorbeelden niet. Anne Teresa kwam van bij Mudra, de school van Béjart. Jan De Corte had zijn opleiding gekregen aan het Conservatorium. Stuk voor stuk instellingen met een zwaar verleden. Beeldenstormers hadden we nodig, zonder het werk van iemand als Béjart te willen relativiseren. Het leek ons gewoon evident. Voor diegenen die nu creëren is het allemaal net iets anders en moeilijker omdat ze dagelijks met die iconen geconfronteerd worden. Daar komt nog bij dat mensen als De Keersmaeker of Jan Ritsema en al die anderen constant hun eigen artistieke structuren in vraag stellen en onderuithalen.

Een andere manier om te blijven evolueren is je met jongere muzikanten omringen, zoals Miles Davis dat deed.

SLEICHIM: Absoluut. Bij B!ndman doen we dat ook. Onze technicus bijvoorbeeld is amper 21. Ik ga bij hem te rade als ik wil weten wat er in de underground allemaal gaande is. Hij is daarvan op de hoogte omdat hij zelf bezig is met muziek. Een aantal jaar geleden voegden we aan ons eigen saxofoonkwartet drie extra kwartetten toe: een vocaal kwartet, een percussiekwartet en een strijkerskwartet. In dat laatste is de jongste muzikant net geen 22. Met die jonge generatie praten is verfrissend. Hun esthetische normen zijn verschillend van de mijne. En dan heb ik het nog niet over de techniek zelf die ook enorm is veranderd. Daarom was het in alle opzichten een goede zet om vijf jaar geleden die extra jongerenprojecten op te starten, ook al is B!ndman op zich na al die jaren een internationale referentie geworden in een specifiek domein en zouden we ons kunnen beperken tot het in

Vooraan Nieuws **Select** Ice Ket

Bij de eerste ontmoeting kakte het op menselijk gebied. Daarnaast had je ons eclecticisme en onze artistieke gelaagdheden. Vandaar de naam Maximalist!, alstegenhanger van het minimalisme. Op muzikaal vlak ging het bij ons van Monteverdi via Jimi Hendrix en Ligeti tot Prince. Ook op multidisciplinair vlak waren we actief. De Mey kwam net uit de filmschool en Vermeersch was architect. En dan had je rondom ons nog Jan Fabre, Josse De Pauw, Anne Teresa De Keersmaeker, Jan Decorte... We gingen voor de complete fusie. Zo werkten we vijf jaar heel intensief. We waren zeer jong, tussen 20 en 25. Als jonge kunstenaar zuig je alles op als een spons. En dat was met ons alle vier het geval. Eenieder had natuurlijk zijn eigen voorkeur. Daarom gingen we na vijf jaar elk onze eigen weg. Wat we vaststellen, is dat we wel nog steeds in eenzelfde richting werken, zij het elk in zijn domein.

Hebt u nooit zin om een brug te slaan naar pop of rock en eens iets te maken met een groep als Radiohead?

SLEICHIM: Als ik me daaraan zou wagen, is het met een avant-gardegroep die een eigen esthetiek ontwikkelt. Ik heb ooit een voorstel gehad om met Elvis Costello te werken, maar dat interesseert me niet, ook al heeft hij een paar mooie songs. Jazzgroepen vragen weleens om een samenwerking. Het mag echter niet uitdraaien op $1+1=2$. Op dat moment moet het $1+1=3$ zijn. En met drie bedoel ik dan iets wat ik niet kan voorzien.

Max!mal Bli!ndman

8/4 • 20.30

€12/16

Reageer

Opmerking over dit artikel of foutje gezien? Laat het ons weten.

Lees meer over: **Brussel-Stad** , **Muziek**